

Det bemærkes, at følgende Medlemsstater hverken har ratificeret Protokollen af 1920 eller Protokollen af 1929: Argentina, Bolivia, Den Dominikanske Republik, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Paraguay, Peru og Tyrkiet.

Med Undtagelse af Argentina, Honduras, Mexico og Tyrkiet har disse Stater dog alle undertegnet Protokollen af 1929.

3. Kvinders Statsborgerret.

Den i 1930 i Haag afholdte Konference til Folkerettens Kodificering vedtog under Kapitel III i Konvention angaaende visse Lovkonflikter paa Statsborgerrettens Omraade følgende, i Oversættelse saalydende Bestemmelser om gifte Kvinders Statsborgerret:

Artikel 8.

Hvis en Kvindes nationale Lovgivning medfører, at hun mister sin Statsborgerret ved Ægteskab med en Udlænding, skal denne Følge være betinget af, at hun erhverver Mandens Statsborgerret.

Artikel 9.

Hvis en Kvindes nationale Lovgivning medfører, at hun mister sin Statsborgerret ved en under Ægteskabet stedfindende Forandring af Mandens Statsborgerret, skal denne Følge være betinget af, at hun erhverver sin Mands nye Statsborgerret.

Artikel 10.

Mandens Naturalisation under Ægteskabet skal ikke medføre Forandring i Kvindens Statsborgerret, medmindre hun samtykker heri.

• Artikel 11.

En Kvinde, som ifølge sit Lands Lovgivning har mistet sin Statsborgerret ved Indgaaelse af Ægteskab, skal ikke generhverve den efter sit Ægteskabs Opløsning, medmindre hun ansøger derom, og det er i Overensstemmelse med hendes Lands Lovgivning. Hvis hun generhverver den, skal hun miste den ved Ægteskabet erhvervede Statsborgerret.

Konferencen henstillede derhos til Staterne at undersøge Mulighederne for:

1. i deres Lovgivning at indføre Princippet om Kønnenes Ligestilling i statsborgerretlig Henseende med særligt Henblik paa Børnene;
2. og særlig principielt at bestemme, at en Kvindes Statsborgerret fremtidig ikke uden hendes Samtykke skal forandres, hverken som Følge af hendes Ægteskab eller som Følge af Forandring af hendes Mands Statsborgerret.

Yderligere udtalte Konferencen Ønskeligheden af, at Folkeforbundet fortsætter sine Bestræbelser for at naa til en international Ordning af Nationalitetsspørgsmaalet.

De vedtagne Konventionsbestemmelser vakte megen Misfornøjelse hos Kvindeorganisationerne Verden over, idet det hævdedes, at Bestemmelserne i Princippet byggede paa Ulighed mellem Kønnene i statsborgerlig Henseende.

Under Hensyn til den fremkomne Kritik og det stedse stærkere Ønske om en gennemgribende Ordning af hele Spørgsmaalet ud fra Ligestillingsprincippet vedtog Raadet den 24. Januar 1931 efter Forslag fra Guatemala, Peru og Venezuela at sætte Spørgsmaalet paa Dagsordenen for den 12. Forsamling, hvorhos det anmodede Generalsekretæren om til denne Forsamling at afgive en Beretning over Spørgsmaalet efter at have indhentet Udtalelser fra en Række Kvindeorganisationer, som særlig havde interesseret sig for Sagen.

I Henhold til Raadets Beslutning sammenkaldtes i Juli Maaned s. A. en Komité bestaaende af Repræsentanter for de vigtigste Kvindeorganisationer, og denne Komités Beretning blev sammen med Generalsekretærens Bemærkninger og en fra katolske Kvinders internationale Union modtaget Skrivelse forelagt den 12. Forsamling.

Medens Unionen i sin Skrivelse stærkt fremhæver, at Hensynet til Familiens statsborgerlige Enhed bør gaa frem for Hensynet til Kvindernes Selvstændighed paa dette